

[Hans Hansen (Rørby).]

Brobys og Hr. Kyeds Stilling til Enhedspolitiet under Nr. 194. Underændringsforslaget under Nr. 195 vedrørende Udvidelse af Færdelspolitiet kan vi derimod tiltræde, og vi vil stemme for dette.

Angaaende Ændringsforslaget Nr. 201, Statstilskud til Emigrantkomiteerne, kan vi ikke se, at dette er en Statsopgave. Vi kan godt se, at der kan anstilles Betragtninger med Hensyn til Emigranterne, men vi kan ikke se, at det er en Barmhjertighedsgerning, man udøver over for disse Mennesker, naar man tager andres Penge dertil. Derfor maa vi stemme imod Ændringsforslag Nr. 201.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Spørgsmaalet er om en efter Omstændighederne tilstrækkelig stor Neutralitet. Som Bevis for, at den var til Stede, anførte det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, at 3 eller 4 Navne maatte være Garantien. Det fjerde Navn var hans eget. Saa synes jeg ikke, man mere behøver at have nogen Garanti for, at det *ikke* er neutralt. Efter alle de Debatter, der har fundet Sted om, hvorledes Matteotti-Fonden har virket i Forhold til et bestemt Land, er det efter mine Begreber oplagt, at udadtil kan det statsligt kun være uheldigt, at man giver Statsmidler til denne Fond.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedtoft-Hansen: Ja, for saa vidt man har den Opfattelse, at det statsligt er uheldigt, at der findes Socialdemokrater i dette Land. Men da det er en Kendsgerning, kan det Argument, det ærede Medlem Hr. Korsgaard her har anført, efter min Mening ikke anvendes. Der findes 4 Emigrantkomiteer her i Landet, en for Jøder, en for landflygtige intellektuelle, en for landflygtige Præster af en bestemt Trosretning og den socialdemokratiske Hjælpekomité. Disse Hjælpekomiteer er sammensluttet; de har af humane Grunde bragt det Offer gennem 3½ Aar ad privat Vej at skaffe omtrent 3½ Mill. Kr., tror jeg, for at hjælpe nødstedte Medborgere. Nu har de anmodet den danske Stat om en beskeden Haandsrækning paa 25 000 Kr., som ikke fordeles efter politiske Hensyn, men ud fra humane Hen-

syn, som ikke administreres af mig, men af en Komité, som omfatter alle de nævnte Komiteer; og det er det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger nej til at medvirke til.

Justitsministeren (Steincke): Det kunde aldrig falde mig ind, navnlig ikke i denne Forbindelse her, at indlede en nærmere Diskussion med det ærede Medlem Hr. Elgaard om, hvilken af de forskellige Partiers Presse der skriver mindst i Nærheden af Sandheden. Jeg antager ogsaa, det ærede Medlems Sagkundskab som Redaktør langt overgaar min paa dette Omraade. Min Indstilling, sagde det ærede Medlem, over for Statens Økonomi var aabenbart den, at hvad der skal til, det skal til. Maa jeg spørge, om det ærede Medlems Indstilling da er den, at hvad der skal til, det skal ikke til, selv om der staar i en Lov, hvordan det skal være. Jeg retter mig efter Loven; Rigsdagen har vedtaget denne Lov, og saa skal der ogsaa det til, som skal til.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby anerkendte, at jeg i sin Tid oprettede et Færdelspoliti, idet han sagde, at alene det virkede godt, at man vidste, at der var et Færdelspoliti. Ja, men efterhaanden var det ogsaa blevet saadan, at Folk sagde: Færdelspolitiet ser vi aldrig, og disse Vogne kender vi desuden. Nu skal vi have det lidt større paa Grund af Udviklingen. (Afbrydelse af *Jensen-Broby*). Jeg er ikke i Stand til at høre det ærede Medlems Afbrydelse; ellers skulde jeg svare paa den. Nu kender Folk dem efterhaanden ikke, og de møder sjælden disse 4 eller 8 Mand. Hele den Fart, der er i Tingene, bevirker, at det Færdelskorps, jeg foreslaar oprettet, ikke er stort mere, end det oprindelig var med de 4 Mand.

Det ærede Medlem var uvilligt stemt overfor, at Færdelspolitiet benyttes til andet end til ligefrem at paase Trafikanternes Forhold. Jeg synes nu, det er rimeligt, at Færdelspolitiet efterhaanden erhvervede Sagkundskab ogsaa drages til Nytte paa andre Omraader, og derfor har jeg sagt, at hvis de ser uheldige Vejforhold, Forhold, der medfører Fare for Ulykker o. lign., skal de ogsaa tage sig deraf. De skal kunne benyttes baade af de lokale Politimyndigheder og af de kommunale Myndigheder som særlig sagkyndige i Vejspørgsmaal og i alle Spørgsmaal af færdelsmæssig Karakter. Er dette dog ikke det naturlige, og er det ikke den billigst mulige Ordning? Endelig lod jeg Færdelspolitiet være alene om at gennemføre Hovedvejsordningen, og naar de fører et vist Tilsyn med Overholdelsen